

[Ole Vig Jensen]

jeg ikke vi skal gøre over hals og hoved, men det synes jeg vi skal gøre ved, som det også står i forslaget, dels at lade det bygge på et forsøgs- og udviklingsarbejde, dels at lade en kreds af mennesker med særlig indsigt i disse ting være med i det forarbejde, der altid må gå forud for udformning af en ny lovgivning.

Så blot dette til sidst for at slå en ting fast, hvor jeg i øvrigt er meget enig med undervisningsministeren: når vi i øvrigt – og det forstår jeg også gælder ministeren – gerne vil prioritere de grupper i befolkningen, som er korttidsuddannede, som ikke har haft mulighed for eller ikke har udnyttet muligheden for de mange uddannelses tilbud, der trods alt er i det moderne samfund, altså når vi gerne vil gøre en indsats for dem, så skal det selvfølgelig ikke på nogen måde opfattes, som om vi nu gør os til formynder, bestemt ikke. Med alt det gode, vi i øvrigt kan sige om vort uddannelsessystem og dets betydning, er det gud ske lov stadig væk sådan, at de livserfaringer, folk gør igennem deres tilværelse, jo er mindst lige så værdifulde. Vi kender vel alle sammen mennesker, der har fået meget lidt ud af deres skolegang – de tre til fem til syv år, de gik i skole for mange år siden – men som i dag fungerer som fremragende medlemmer af det danske samfund, og som personligt fungerer udmærket som mennesker. Så livserfaring i sig selv er, om jeg så må sige, det bedste kvalitetsmærke, man overhovedet har.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg vil alene sige tak til hr. Ole Vig Jensen for, at han med så fast og sikker stemme tog afstand fra andre finansieringsformer på voksenundervisningsområdet, og jeg er sikker på, at når hr. Ole Vig Jensen siger det med så fast og sikker stemme, gør han det også de næste par måneder.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Ja men det kan jo ikke spille den helt store rolle, eftersom den tidligere regering også i høj grad var inde på tanken om bloktilskud på fritidsområdet. Derfor går jeg ud fra, at vi kan få et meget bredt flertal om disse fælles tanker, som vi har haft i mange år.

Jeg kan i øvrigt godt forstå nogle af de bekymringer, som man har, og jeg håber, at

jeg kan fremsætte et forslag, som tager højde for nogle af de bekymringer, sådan at vi alle med sindsro kan gå ind for en forenkling på dette felt.

Jeg vil gøre opmærksom på, at der blandt de skrivelser, som er kommet ind fra amter og kommuner om forenklinger, vel ikke er noget område, som har givet anledning til flere forslag end netop fritidsområdet, som er utrolig bureaukratisk. Noget må der dog ske. Man kan gøre det med bloktilskud, man kan gøre det uden bloktilskud. Bloktilskud i sig selv ændrer jo i virkeligheden ingenting, og derfor har diskussionen herom i virkeligheden været temmelig afsporet. Det skyldes selvfølgelig også, at man har ført diskussionen, uden at regeringen er kommet med et forslag, men vi kommer jo med så mange forslag. Vi har aldrig sagt, vi ville komme med det nu. Debatten er startet, før vi er kommet med et forslag. Vær nu så venlige at se på vores forslag, før I kritiserer det.

Lavindkomstkommissionen kan selvfølgelig have ret i, at uddannelseskloften er steget, for alle unge har i hidtil uset omfang fået mange års skolegang, og det skaber en kløft imellem dem og deres forældre og især deres bedsteforældre, som kun gik syv år i skole. Men på den måde får man jo uddannelsesklofter, når man udbreder uddannelsesgodet til flere og flere unge. Den form for øgede uddannelsesklofter kan jeg virkelig ikke se hvad vi skal gøre ved, og jeg kan ikke se, det er nogen katastrofe, for de er opstået som følge af, at uddannelsessektoren er ekspanderet, og at flere end nogen sinde af de unge tager imod de tilbud, der gives.

Vi har lige haft en tilmeldingsrunde for folkeskolens elever i afgangsklasserne, og 81.600 har meldt sig enten i gymnasiet, HF eller i EFG-systemet. Jeg har lige læst en undersøgelse foretaget af Lise Tøgeby, som er ansat på institut for statskundskab i Århus, der klart dokumenterer, at de unge er motiveret for uddannelse – også mange af de 20–24-årige, som ikke fik en uddannelse, vil gerne have en uddannelse – og det synes jeg er utrolig glædeligt. Det viser, at regeringen er inde på noget rigtigt, når vi som led i bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden sætter alt ind på at få de unge til at modtage uddannelses tilbud i stedet for beskæftigelses tilbud.